

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3024/2022. (I. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.089/2019/6. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Búza Ottó ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv. III.21.089/2019/6., valamint a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.639.374/2018/3. és a Budai Központi Kerületi Bíróság 5.P.XI.21.186/2017/38. számú közbenső ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását kérte.
- [2] 2. Az indítvány benyújtására alapul szolgáló ügynek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] Az indítványozó építőipari gazdasági társaság, mely egy budapesti ingatlan előtti közterületet a tulajdonos önkormányzattal megkötött szerződés alapján jogosult volt felvonulási területként használni. A szerződésben – egyebek mellett – kikötötték, hogy az indítványozó köteles a munka- és balesetvédelmi előírásokat betartani. Az indítványozó 2016. szeptember 1-jén a területet úgy kerítette le, hogy a kerítéselemek betontalpaid azokra merőlegesen fektette le, amik így 20–30 centiméterre kinyúltak a járdára is. A 2 méter magas kerítés mögötti területen építési anyagokat, raklapokat helyezett el, egyes helyeken azt meghaladó magasságban. A terület megvilágítását az ingatlanhoz közel eső, az elkerített terület mögötti közvilágítás biztosította. Az indítványozó a betontalpakra a járókelők figyelmét nem hívta fel. Az építési területtel szemben lakó magánszemély 2016. október 15-én este fél 7 körül ismerőse kíséretében hangversenyre indult, azonban a kerítés betontalpezatában megbotlott, térdre esett, melynek következtében a bal térdkalácsa eltört.
- [4] 2.1. A balesetet szenvedett magánszemély (a továbbiakban: felperes) kártérítés és sérelemdíj megfizetése tárgyában kereseti kérelmet nyújtott be a Budai Központi Kerületi Bíróságra, melyben 3 000 000 forint sérelemdíj és 749 500 forint vagyoni kár valamint ezek késedelmi kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az indítványozót.
- [5] A felperes a kérelem jogalapja körében arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a kerítés betontalpezatát nem a kerítésre merőlegesen, hanem azzal párhuzamosan kellett volna kihelyezni vagy azoknak az építési terület felé kellett volna benyúlniuk, nem pedig a gyalogos forgalom előtt el nem zárt közterületre. Hivatkozott továbbá arra, hogy abban az esetben, ha a betontalpakot így helyezik ki, akkor az indítványozónak megfelelően meg kellett volna azokat világitania, illetve figyelemfelkeltő jelzést kellett volna kihelyeznie a gyalogosok számára a balesetveszély miatt, ugyanis a kerítés talpezata szabad szemmel nem volt észlelhető. Ennek oka a kerítésen belül felhalmozott építési anyag volt, mert az a közterületi megvilágítást felfogta, árnyékot vetett.
- [6] Az indítványozó ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra tekintettel, hogy tevékenysége jogszerű volt. A közterület használatára érvényes szerződése volt az önkormányzattal, a kerítést a forgalmazó által közzétett használati utasítás alapján szerelte össze és helyezte ki, a betontalpezat merőleges kihelyezése a kerítés stabilitását biztosította. A baleset helyszíne közvetlen közelében közvilágítást biztosító lámpa volt, a közterület megvilágítása biztosított volt, a közterületi világítás nem az ő feladata, így terhére nem értékelhető a világítás esetleges nem megfelelése. Az indítványozó hivatkozott arra: a felperes tudta, hogy az adott terület a baleset időpontjához viszonyítva már huzamosabb ideje elkerítve állt, így számolnia kellett a kihelyezett betontalpakokkal. Az indítványozó vitatta továbbá, hogy a felperes által becsatolt fényképfelvételek ugyanazt a helyzetet mutatják, mint amilyen helyzet a baleset időpontjában a helyszínen volt.

- [7] A bíróság megállapítása szerint a felperesnek a jogalap körében azt kellett bizonyítania, hogy az elesése (és az ebből következő kára) amiatt következett be, mert az indítványozó az építési területet körbevevő kerítés betonalpazatát a kerítésre merőlegesen helyezte ki és annak észlelhetőségéről nem gondoskodott megfelelően. Az indítványozónak a mentesülés körében azt kellett bizonyítania, hogy a betonalpazatot az építési szabályoknak, a gyártó illetve a forgalmazói előírásnak megfelelően helyezte el, annak megvilágításáról, észlelhetőségéről gondoskodott, így e körben mulasztás nem terheli.
- [8] A bíróság a perben igazságügyi szakértőt rendelt ki, aki – a bíróság által aggálytalannak ítélt – szakvéleményében rögzítette, hogy nincs olyan munkavédelmi, illetve építésügyi statikai ágazati szabály, amely meghatározza, hogy a mobil kerítések közterületen való elhelyezését hogyan és milyen módon kell elvégezni; a kihelyezésre kizárólag gyártói, forgalmazói, illetve szerelési útmutatók vonatkoznak, a kerítés és talpazata a szerelési útmutatónak megfelelően volt elhelyezve.
- [9] A bíróság megvizsgálta, hogy a betonalpazat észlelhető volt-e a baleset időpontjában, e körben tanúkat – a baleset helyszínén jelen volt ismerőst és a felperesnek a baleset helyszínére érkezett férjét – hallgatott meg, akik egyezően adták elő, hogy a baleset idején már teljesen sötét volt, a baleset helyszínén a kerítés betonalpazatát észlelni nem lehetett. A házastárs tanú azt is elmondta, hogy a kerítés mögött közvetlen felhalmozott építési anyagok olyan magasan voltak felpakolva, hogy lefoglalták a közvilágítás fényét; a másik tanú arról nem tudott nyilatkozni, hogy a kerítés mögött volt-e bármilyen építési anyag, de elmondta, hogy szerinte az építkezés miatt lehetett sötét a baleset helyszínén. A bíróság megállapította, hogy bár az indítványozó vitatta, hogy a fényképfelvételek szerinti állapot a baleset időpontja szerinti állapotnak megfelel, azonban ennek nincs jelentősége, mert a tanúk vallomása, a felperes tényállítása és a fényképfelvételek szerinti állapot egybeesik, amely alapján megállapítható, hogy a kerítés betonalpazata a baleset pontos helyszínén nem volt észlelhető, az árnyékokban volt a kerítés mögött felhalmozott építési anyagoknak köszönhetően. A bíróság a fentiek alapján bizonyítottan találta a felperes azon tényállítását, hogy a baleset helyszínén a kerítés betonalpazatát nem lehetett észlelni.
- [10] A bíróság vizsgálta, hogy van-e olyan ágazati szabály, amely kötelező jelleggel előírja azt, hogy ha a közvilágítást korlátozza az építési területen felhalmozott építési anyag, akkor ebben az esetben a közterület megvilágításáról az építetőnek gondoskodnia kell, illetve van-e az építkezések során bevett gyakorlat. Az igazságügyi szakértői vélemény alapján a bíróság megállapította, hogy sem ágazati szabály, sem hatósági előírás nem volt arra, hogy az indítványozónak a közterület megvilágításáról gondoskodnia kell, ezen kívül bevett gyakorlat, kialakult szokás sincs erre. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a kerítés a gyalogos forgalmat is érintő járdára benyúlóan került elhelyezésre, így a kerítés kihelyezőjétől elvárható az, hogy a gyalogosforgalom előtt el nem zárt járdaszakaszon a gyalogosok biztonságos közlekedése biztosítva legyen. A kerítés kiálló betonalpazata az arra közlekedő gyalogosok számára – különösen sötétedés után – balesetveszélyes, ezzel az indítványozónak előzetesen számolnia kellett volna. A bíróság ezért arra az álláspontra jutott, hogy a megfelelően felállított kerítés tekintetében is elvárható lett volna az indítványozótól annak biztosítása, hogy a gyalogosforgalom előtt el nem zárt járdaszakaszon a betonalpazat ne jelentsen balesetveszélyt a gyalogosok számára, észlelhető legyen mind nappali fényben, mind sötétben. E célból elvárható lett volna az indítványozótól, hogy a balesetveszélyre valamilyen módon felhívja a figyelmet.
- [11] Mindezek alapján a bíróság közbenső ítéletében megállapította, hogy a felperes balesetéből eredő károkért fennáll az indítványozó kártérítési felelőssége.
- [12] 2.2. A közbenső ítélet ellen az indítványozó nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a hozzátartozó a perben érdekelt, nem tekinthető elfogulatlan tanúnak, ezért az elsőfokú bíróságtól kérte, hogy a vallomását ne értékeljék a bizonyítékok között, ezt a kérését azonban a bíróság nem vette figyelembe és ennek indokát sem adta. Álláspontja szerint a másik tanú vallomásából a bíróság csak azt vette figyelembe, ami az indítványozóra nézve hátrányos volt, azt a részt nem, hogy nem emlékezett arra, volt-e a kerítés mögött felhalmozva építési anyag. A csatolt fotók alapján a szakértő úgy nyilatkozott, hogy bár a talpazat láthatósága csökkent, a járdaszakasz látható volt, míg a tanúk szerint teljesen sötét volt. A felperes a baleset pontos helyszínét sem tudta megjelölni; a felperes és a tanúk tudtak a kerítésről. Az indítványozó előadta, hogy a láthatóság kérdésében a tanúk és a szakértő vallomása ellentétes, a bíróság azonban csak a tanúvallomásokat értékelte és erre alapította ítéletét. Az indítványozó álláspontja szerint mindkét tanú elfogult, nyilatkozataik ellentétesek a fotókkal és a szakvéleménnyel, de az elsőfokú bíróság ezt nem oldotta fel. Életszerűtlennek tartotta a baleset bekövetkeztének állított körülményeit és kérdésesnek, hogy a felperes a betonlábazatban (és nem esetleges járdahibában) botlott el.

- [13] A másodfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvénynek a károkozást tiltó rendelkezéseiből következik az, hogy a kerítést úgy kellett volna elhelyezni, hogy az a legkisebb balesetveszéllyel járjon; e körben nincs jelentősége annak, hogy a felállítása a szerelési útmutatóban foglaltaknak megfelelt. Az indítványozó akkor mentesülhet a kártérítési felelőssége alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, hogy a balesetveszélyt a legkisebb mértékre csökkentse. A bíróság újra ismertette és értékelte a tanúvallomásokat illetve a szakértői véleményt és megállapította, hogy nem talált olyan körülményt, ami a tanúk elfogultságát támasztaná alá. „Önmagában a hozzátartozói viszony nem teszi azt [a tanúvallomást] nem értékelhetővé. Ugyanakkor a szakértő a szóbeli meghallgatása során látszólag ellentmondó nyilatkozatot tett a baleseti helyszín fotója alapján. A 36. jegyzőkönyv 2. oldalán úgy nyilatkozott, hogy a látási viszonyok itt a felhalmozott anyagok miatt korlátozottak, míg az alperes kérdésére a 4. oldalon úgy, hogy a járda látható ezen a helyen. A jogvita lényege azonban nem a járda, hanem az azon keresztbe elhelyezett beton talpak észlelhetősége volt. Emellett a másodfokú bíróság megítélése szerint – miután a felek között az nem volt vitás, hogy a fotókon tapasztalható láthatósági viszonyok megfelelnek a baleset idejének láthatósági viszonyaival [...] – e fotók a bíróság által is elemezhetőek. Annak megállapítása, hogy a képen mi látható és mi nem, szakképzettséget nem kíván.” A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy az indítványozó a balesettel kapcsolatos kártérítési felelősség alól nem tudta magát kimenteni, így köteles a felperes káraiért helytállni. A másodfokú bíróság ugyanakkor értékelte azt a körülményt, hogy a felperes a kerítés kihelyezése miatt kialakult viszonyokat ismerte, ezért az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva azt állapította meg, hogy az indítványozó a baleset miatt bekövetkezett károkért 80%-ban köteles helytállni.
- [14] 2.3. A másodfokú ítélet ellen az indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben továbbra is kérte figyelmen kívül hagyni a házastárs tanúvallomását elfogultság miatt, és a másik tanú vallomásának ellentmondásosságát állította. Többek között kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem vizsgálta és nem oldotta fel a tanúvallomások, valamint a szakértői vélemény közötti ellentmondásokat. Véleménye szerint a bíróság a döntése során gyakorlatilag kizárta a szakvéleményt a bizonyítékok közül, és ennek nem adta indokát. Hangsúlyozta, mivel mindenben az előírásoknak megfelelően járt el a kerítés elhelyezése során, a káresemény bekövetkezését nem kellett előre látnia, azzal nem kellett számolnia. Az indítványozó – a kúriai ítélet megállapítása szerint – a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidőn túl felülvizsgálati kérelmét részben módosította és másodlagosan a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezése mellett – tartalmát tekintve – az elsőfokú közbenső ítélet részbeni megváltoztatásával az alperesi közrehatás mértékének csökkentését kérte, illetőleg annak megállapítását, hogy a baleset bekövetkeztében nem hatott közre.
- [15] A Kúria megállapította, hogy a másodlagos felülvizsgálati kérelmet eljárás- és formai okok miatt nem vizsgálhatja. Az elsődleges kérelemmel kapcsolatban rámutatott arra, hogy az indítványozó alapvetően a jogerős közbenső ítélet bizonyíték mérlegelését támadta, ezen keresztül az érdemi ténymegállapításokat vitatta, a bíróság okszerűtlen mérlegelési tevékenységére hivatkozva.
- [16] A házastárs tanúvallomásával kapcsolatban a Kúria a következőket fejtette ki: „Önmagában azonban a hozzátartozói jogviszony nem zárja ki a vallomástételt és annak elfogadhatóságát, a tényállás megállapítása során való felhasználhatóságát. A bíróságnak az a kötelezettsége, hogy magát a vallomást értékelje és ez alapján döntse el, hogy a tanú elfogultnak tekinthető, vagy sem. Valójában tehát a vallomás hitelességét kell értékelni, és ha az ellentmondásos, aggályos, akkor kell azt a jogviszonyt figyelembe venni – jelen esetben ez a házastársi jogviszony –, amely elfogultságra okot adhat. Ha azonban tartalmi kifogás a tanúvallomással szemben nem merül fel, azt más bizonyítékok is alátámasztják, az elfogultság lehetőségét magában rejtő jogviszony értékelése sem válik szükségessé.” A másik tanú vallomásával kapcsolatban pedig azt állapította meg, hogy abban nincsenek ellentmondások.
- [17] A bíróság alaptalannak találta az indítványozónak a fényképfelvételek értékelésével kapcsolatos kifogásait is. Rámutatott továbbá arra, hogy a jogerős közbenső ítélet nem rekesztette ki a szakvéleményt a bizonyítékok köréből; értékelte azt és annak csupán azokat a megállapításait hagyta figyelmen kívül, amelyeknek ügydöntő jelentősége nem volt, vagy a szakértői vélemény más részeivel ellentétben állt. „Mivel a szakvéleménynek – hasonlóan a többi perbeli bizonyítékhoz – nincs előre meghatározott bizonyító ereje, a bíróság valójában bizonyíték-mérlegelési kötelezettségének tesz eleget annak értékelésével, hiszen köteles vizsgálni a szakvélemény meggyőző erejét, egybevetve más bizonyítékokkal. [...] A jogerős ítélet ezt az értékelést elvégezte, s a bizonyítékok körébe beépítve a szakértői vélemény releváns, ellentmondásmentes részeit is, okszerűen állapította meg a tényállást. Bizonyíték-értékelése azért sem jogszabálysértő, mert csak a különleges szakértelmet nem igénylő körülmények megállapításánál tért el részben a szakvéleménytől a tanúvallomások és a fényképfelvételek alapján.”

- [18] A Kúria részletes indokát adta annak is, hogy a károkozás kapcsán miért nem elegendő a felróhatóság alóli mentesüléshez az, hogy az indítványozó a szakmai szabályok alapján állította fel a kerítést (ld. Indokolás [33]–[36]).
- [19] Mindezek alapján a Kúria a jogerős közbenső ítéletet helybenhagyta.
- [20] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyet az Alkotmánybíróság főtákarának hiánypótlásra történő felhívását követően kiegészített.
- [21] Az indítványozó álláspontja szerint az eljárás során az Alaptörvény XXIV. cikkében, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében biztosított alapjogai sérültek.
- [22] Az indítványozó vitatta, hogy a felülvizsgálati kérelme nem, hanem csak annak kiegészítése tartalmazta a másodlagos kérelmet; álláspontja szerint amiatt, hogy ezt a Kúria nem vizsgálta, sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt, jogorvoslathoz való joga. E körben hivatkozott az Alkotmánybíróság 10/2017. (V. 5.) AB határozata indokolásának [68] bekezdésére, mely szerint a jogorvoslathoz való jog a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg.
- [23] A tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét abban látta, hogy a bíróságok nem indokolták meg, hogy miért nem vették figyelembe a szakértői véleményben foglaltakat és miért határoztak azzal ellentétesen, holott a kerítés felállításának megfelelőségét szakkérdésnek minősítették. Nézete szerint a bíróságok „sajátságos jogértelmezésbe és feltételezésbe bocsátkoztak egy szakkérdéssel kapcsolatban”, „alaptörvényellenes önkényes jogértelmezést vitt[ek] véghez, amikor szakkérdés tekintetében akként nyilatkoztak, hogy annak eldöntése nem kíván különösebb szakértelmet”.
- [24] Az indítványozó alaptörvény-ellenesnek tartotta továbbá kártérítési felelősségének megállapítását, illetve, hogy – az álláspontja szerint elfogult – tanúvallomását figyelembe vették a bíróságok, míg a szakértői véleményt mellőzték.
- [25] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a közbenső ítélettel szemben további jogorvoslatra nincs lehetőség.
- [26] 4.1. Az Abtv. 52. § (1) szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia; az (1b) bekezdés e) pontja alapján a kérelem akkor határozott, ha indokolást tartalmaz arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az indítvány csak megjelöli az Alaptörvény XXIV. cikkét, annak azonban nem adja indokát, miért sérti a bírói ítélet ezt az alaptörvényi rendelkezést, így az indítvány csak részben [az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tekintetében] tesz eleget ezen törvényi feltételnek.
- [27] 4.2. Az Abtv. 29. §-a szerint „az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be”. E feltételnek az indítvány az alábbiak miatt nem felel meg.
- [28] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével kapcsolatban az Alkotmánybíróságnak kialakult gyakorlata van; az indítvány e körben nem fogalmaz meg olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a befogadás szükségességét vetné fel.
- [29] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességhez kapcsolódóan az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza azon következetes gyakorlatát, mely szerint „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel.” {3170/2014. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [8]} A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {ld. 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíró» szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}

- [30] 4.3. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a Kúria tévesen állapította meg, hogy a másodlagos kérelmét csak a felülvizsgálati kérelmének kiegészítése tartalmazta. Az, hogy a felülvizsgálati kérelem mit tartalmazott, olyan ténykérdés, melynek elbírálása a Kúria (mint eljáró bíróság) hatáskörébe tartozik. Az Alkotmánybíróság ezt – az indokolás 4.2. pontjában (Indokolás [27] és köv.) kifejtettek alapján – nem bírálhatja felül.
- [31] Az Alkotmánybíróság a fentiekén túl rámutat arra, hogy következetes gyakorlata alapján az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik, ebből következően nem terjed ki a felülvizgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra, így nem hozható összefüggésbe a felülvizsgálat során hozott bírói döntéssel [összefoglalóan: 36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [60], legutóbb például: 12/2019. (IV. 8.) AB határozat, Indokolás [16]].
- [32] 4.4. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét egyrészt a bíróságok – általa nem megfelelőnek ítélte – jogértelmezésére, illetve a bizonyítás nem megfelelőségére alapította. Ezek azonban olyan törvényességi, tényállás-megállapítási és bizonyíték-értékelési kérdések, amelyeket az Alkotmánybíróság – az indokolás 4.2. pontjában (Indokolás [27] és köv.) kifejtettek szerint – nem bírálhat felül.
- [33] Az indítványozó másrészt arra hivatkozott, hogy a bíróságok nem indokoltak meg megfelelően egyes kérdéseket. Az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy következetes álláspontja szerint „[a] tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]]. Rámutat továbbá, hogy a „bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.” [30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]]
- [34] Mind a Kúria, mind az első-, illetve másodfokon eljáró bíróságok részletesen indokolták egyrészt, hogy miért áll fenn az indítványozó kártérítési felelőssége annak ellenére, hogy a szakmai és szerelési szabályoknak megfelelően állította fel a kerítést. Másrészt annak is indokát adták, hogy miért tartották bizonyításra alkalmasnak a tanúvallomásokat, illetve, hogy a szakértői vélemény egyes megállapításaitól mi okból tértek el.
- [35] 5. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Abtv. 29. §-ára és 52. § (1) és (1b) bekezdésének e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel – visszautasította.

Budapest, 2021. december 14.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/634/2021.

